

РЕШЕНИЕ

№ 3426

гр. София, 19.05.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 21.04.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Калин Куманов

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2904** по описа за **2017** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.63, ал.1, пр.2 от ЗАНН. С Решение от 04.04.2016 г., постановено по НАХД № 22089/2015 г., Софийският районен съд е потвърдил Електронен фиш сер.К, № 0843974/ 08.08.2014 г., издаден от СДВР, с който на А. Х. К А., ЕГН: 86078156260, е наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение по чл.21, ал.2 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Недоволен от така постановеното решение е останал жалбоподателят А., който с касационна жалба, подадена в срок, обжалва същото. С жалбата се иска отмяна на касираното решение и да отмяна на електронния фиш поради липсата на снимки. В с.з. касаторът не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба - СДВР, не изразява становище по нея.

Представителят на СГП моли касационната жалба да бъде оставена без уважение.

Административен съд-София град, като провери законосъобразността и обосноваността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна поради следните съображения :

Районният съд правилно и въз основа на събраните и кредитирани по делото доказателства е установил следната фактическа обстановка: на 08.08.2014 г. в 21,29 ч

в [населено място], на Околовръстния път, бензиностанция "Ш."-Б., с посока на движение към посока от [улица]към [улица]била засечена скорост на движение от 109 км/ч на превозното средство при ограничение на скоростта за този район на населено място от 80 км/ч, с въведен пътен знак В 26, заснета със система за видео наблюдение на СДВР – "S. L. E. 400". По същото време е записан видеофайл, на който ясно се вижда движещ се автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . Въз основа на тези данни и проверка за собственост на заснетия автомобил е издаден електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, с който на жалбоподателя и настоящ касатор е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. на основание чл.189, ал.4 във вр.с чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 ЗДвП.

В производството пред СРС са изискани и приложени справки от Българския институт по метрология - Удостоверение за одобрен тип на стационарна видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения "S. L. E. 400" със срок на валидност 06.10.2019 г. От протокол за извършена последваща проверка Съдът е установил, че на системата е била извършена последваща проверка на 15.04.2014 г. и към датата на нарушението 08.08.2014г. е била технически годна. От писмо от Столична община, отдел "Транспортна инфраструктура" районният съд е установил, че към момента на установяване на нарушението пътният участък е бил сигнализиран с пътен знак В 26. Съдът е кредитирал и Заповед № I- 305/04.02.2011 г. на Министъра на вътрешните работи, с което е утвърдена формата на електронния фиш.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу ЕФ, който подлежи на съдебен контрол на основание чл.189, ал.8 ЗДвП.

СРС е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на правнорелевантните факти по делото. Законодателят е предоставил възможност на определените от министъра на вътрешните работи служби при установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и/или регистрационния номер на МПС (чл.165, ал.2, т.6 ЗДвП), които снимки и/или видеозаписи са част от доказателствения материал към административната преписка. Приложени към преписката са копие от регистъра на одобрените за използване типови средства относно стационарната видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения на Българския институт по метрология и протокол от последваща/периодична проверка на Главна дирекция "Мерки и измервателни уреди" към Българския институт по метрология, посредством които се установява, че процесното автоматизирано техническо средство е от одобрен и вписан в регистъра тип, нарушението е констатирано в срока на одобряване на типа и след като техническото средство е преминало през периодична проверка.

На основание чл.189, ал.4, изр.второ ЗДвП електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Атакуваният ЕФ съдържа изрично уточняване, че е издаден от Столична дирекция на вътрешните работи, която

е териториална структура на МВР. Законодателят цели да санкционира нарушителите на правилата за движение по пътищата, като в отсъствие на контролен орган се ползва установеното и заснетото с техническо средство, стационарно в настоящия случай. В тази посока са и мотивите на Тълкувателно решение на ВАС № 1/26.02.2014 г. по т.д. № 1/2013 г., съгласно което електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл.189, ал.11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП реквизити, поради което в ЕФ не следва да се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер, като изразът "в отсъствие на контролен орган и на нарушител" по чл.189, ал.4, изр.2 ЗДвП се отнася до издаването на електронния фиш. Въпреки че в съдържанието на ЕФ липсва информация дали същият може да се обжалва, пред кой орган и в какъв срок, на основание чл.59, ал.2 ЗАНН във вр.с чл.189, ал.8 ЗДвП съдебното производство пред СРС е образувано законосъобразно, а правото на защита на административнонаказаното лице не е ограничено.

Неоснователно е единственото възражение на касатора за липса на снимков материал. По делото пред районния съд е приложена разпечатка от заснетия видео-клип, на който ясно личи рег.№ на автомобила. Приложени са и доказателства, че снимката е показана на водача-жалбоподател.

Издаването на ЕФ въз основа на приложения по преписката снимков и писмен материал (чл.189, ал.15 ЗДвП) е законосъобразно и съответстващо на действително осъществилата се фактическа обстановка.

Съгласно чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, в чертите на което безспорно се намира Околовръстният път на [населено място], се наказва, за превишаване от 21 до 30 км/ч - с глоба 100 лв. В настоящия случай безспорно е установено извършването на нарушение от А. Х. К А. при управление на посоченото превозно средство с превишаване на скоростта с 29 км/ч. Вярно е, че от приложената по делото снимка измерената скорост е 112 км/ч, различна от посочената в ЕФ – 109 км/ч, но при налагане на административното наказание в полза на нарушителя е приета като превишена скорост по-малка стойност. Въведеното на Околовръстния път ограничение на скоростта е 80 км/ч, което съгласно чл.21, ал.2 ЗДвП е сигнализирано с пътен знак. В оспорения ЕФ е посочена посочената разрешена скорост, а превишаването на скоростта е безспорно доказано, съответно – и правилно подведено под санкционната разпоредба на чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП, в която хипотеза липсва разграничение на разрешената скорост по смисъла на чл.21, ал.1 ЗДвП и разрешената с поставен пътен знак скорост, въведена с чл.21, ал.2 от закона. В конкретния случай е необходимо кумулативно да са налице три предпоставки – деянието да е извършено в населено място, извън разрешената скорост, с превишаване от 21 до 30 км/ч, и в случая същите са налице. В процесния случай глобата е законосъобразно наложено на физическото лице административно

наказание, явно справедливо и в предвидения от законодателя размер.

Като е приел, че оспореният пред него фиш е законосъобразен и го е потвърдил, Съдът е постановил правилен съдебен акт. Поради липсата на касационни основания, посочени в чл.63, ал.1 ЗАНН във вр.с чл.348 НПК касационната жалба е неоснователна. Обжалваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1, предл.първо от АПК Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 04.04.2016 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 22089/2015 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.